

[Jensen (Gørding).]

unge i den saakaldte Overgangsalder. Disse hæslige Sygdommes Veje er mange og ikke altid lige lette at følge, men at her er meget forsømt fra Samfundets Side er vist. Disse Betragtninger har i hvert Tilfælde gjort, at jeg har kunnet gaa ind for disse Klinikker. Der er dog maaske intet i Vejen for, at man foreløbig kun lod dem beskæftige sig med den kvindelige Del af Befolkningen, indtil man havde gjort visse Erfaringer. Men dette er jo nu lagt i den højtærede Ministers Haand. Jeg beklager, at det ikke har været muligt paa dette vanskelige Omraade at samle hele Udvalget om en enstemmig Indstilling. Jeg beklager dette saa meget mere, som navnlig det ærede Venstreparti endog gaar videre end Regeringen i sit Forslag, idet dette Parti foregriber den nye Sociallovgivning, som vi alle er indforstaaet med gaa og skal følge dette Lovforslags Vedtagelse som Følge af den sociale Indikations Bortfald; herom er vi vist alle i Udvalget enige. Det ærede Parti sætter endog dette i Spidsen for sit Lovforslag, hvad vel vil sige, at Partiet, hvis dets eget Ændringsforslag ikke bliver til Lov, saa vil yde Regeringspartierne, naar Regeringens Forslag til sin Tid kommer til Afstemning, al mulig Støtte. I saa Fald kan jeg kun være tilfreds med, at Partiet stiller sit eget Forslag. Jeg maa dog her bemærke, at det er mig i høj Grad ubegribeligt, at Venstrepartiet tror at kunne klare den sociale Indikations Bortfald i Lovforslaget med det, man byder de nødstedte Kvinder i Lovforslagets tre første Paragraffer. Tror virkelig Venstrepartiet, at inde i Storbyerne, hvor det store Klientel findes, vil de Kvinder, der i Fortvivlelse, Nød og Fattigdom gaar enten til Kvaksalvere eller til Læge for at faa deres Foster fjernet, kunne nøjes hermed? Mit Parti maa mene, at langt dyberegaende Foranstaltninger skal til, hvis man skal komme ud af det Uføre, som vort Samfund nu befinder sig i. Nej, vil man standse den sunde Kvindes Krav om Fosterfjernelse, maa man ogsaa betale Prisen, og denne Pris kan vist ikke blive mindre, end at der garanteres hende en menneskeværdig Tilværelse baade under Svangerskabet og umiddelbart herefter. Skal Mødrehjælpen klare dette, maa den udvides endog meget betydeligt.

Ellers indeholder Venstres Affattelse af Forslaget i alt væsentligt de samme Bestemmelser som Regeringsforslaget om en Del Ændringer i Straffudmaalingen og saa i § 8 Venstres Kongstanke: Embedslægens, Speciallægens og i særlige Tilfælde Rets-

lægeraadets Medvirken ved Svangerskabsafbrydelse. For mig er og bliver det uforstaaeligt, at netop det ærede Venstreparti her holder saa stærkt paa det embedsmandsmæssiges Anvendelse ved Lovens Administration. Jeg maa hævde, at Regeringsforslaget med dets Anvendelse af den behandelende Læge og Sygehuslægen er at foretrække, ogsaa almenmenneskeligt set. Befolkningens store Flertal vil sikkert mene det samme. Endelig vilde Anvendelsen af hele dette store Embedsmaskineri ofte forhale vedkommende Sags Afgørelse i Uger, i høj Grad pinligt for alle i Sagen interesserede Parter, og kunne medføre, at tre Maaneders Grænsen overskredes.

Det konservative Folkepartis Forslag følger i Modsetning til Venstres Regeringsforslaget Paragraf for Paragraf baade med Hensyn til Indikation og med Hensyn til, hvem det tillades at foretage Indgreb o. s. v. Forslaget er efter min Mening klart og koncist affattet, priseligt kortfattet, hvad alle ogsaa maatte vente, naar man vidste, hvem der havde skrevet det. Ogsaa for dette Forslags Vedkommende er Straffudmaalingen og Seksualklinikernes Erstatning med Mødrehjælp det, som i det væsentlige skiller det fra Regeringens Forslag. Kun en enkelt Udtalelse i Betænkningen til § 8 i Partiets Forslag giver mig Anledning til en Bemærkning. Partiet meddeler nemlig her, at det er Modstander af den Form for Seksualoplysning, der gaar ud paa at undervise Ungdommen i, hvorledes den med mindst mulig Risiko for Følger kan indlade sig i flest mulige Kønsforbindelser. Jeg maa indrømme, at jeg her fuldt ud deler det ærede Partis Mening; men mig bekendt staar der hverken i Regeringsforslaget eller i dets Bemærkninger, at noget saadant er Hensigten. Jeg skulde dog tro, at mange andre end netop Ungdommen kunde trænge til seksuel Oplysning, saaledes mange unge nygifte, hvor begge er selverhvervende, og for hvis Hjem det er en Eksistensbetingelse, at begge stadig er arbejdsdygtige, og der kunde nævnes adskillige andre Eksempler. Man har efter min Mening ikke Lov til at karakterisere hele Ungdommen, som Det konservative Parti gør ved denne Udtalelse. Der er brodne Kar i alle Lejre, ingen kender det bedre end det ærede Partis Ordfører med sin store juridiske Indsigt; og derfor forundrer det mig saa meget mere.

Slutbemærkningen om, at Partiet kunde ønske, at baade Jordemødre og Sundhedsplejersker ogsaa kunde anvendes i Oplysningens Tjeneste denne Sag vedrørende, kan